

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **S. P.**, zastúpená advokátkou JUDr. T. J., proti žalovanému **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. LPO-4124/2007/Ja zo dňa 17.septembra 2007, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 283/2007-33 zo dňa 12.novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 283/2007-33 zo dňa 12.novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 2S 283/2007-33 zo dňa 12.novembra 2008 zastavil konanie o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného č. LPO-4124/2007/Ja zo dňa 17.septembra 2007, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Katastrálneho úradu v Bratislave č. 31/06-BP zo dňa 27.apríla 2006 o nevyhovení protestu prokurátora a jej odvolanie bolo zamietnuté. Krajský súd uviedol, že rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhovie protestu prokurátora, nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby, ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností nedotýka, nie sú teda aktívne legitimovanými na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Právo domáhať sa preskúmania rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora môže v zmysle ustanovenia § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku len prokurátor. Keďže takéto rozhodnutie na základe žaloby

fyzickej alebo právnickej osoby nepodlieha súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, krajský súd postupoval podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a konanie zastavil. Na tomto závere nič nemení ani rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4 T 22/06 zo dňa 26.septembra 2007, ktorým bol obžalovaný J. K. uznaný vinným (okrem iných skutkov), že dňa 5.decembra 2005 na príslušnej správe katastra vystupujúc ako Ing. T. A., podal návrh na vklad do katastra nehnuteľností a predložil kúpnu zmluvu uzavretú medzi predávajúcou S. P. (žalobkyňou) a kupujúcim Ing. T. A., a to napriek tomu, že žalobkyňa nikdy túto zmluvu neuzavrela a nepodpísala, podpis predávajúceho na zmluve nebola overiť a nehnuteľnosti nepredala. Z uvedeného vyplýva, že zmluva tvoriaca predmet rozhodnutia správy katastra č. V-4608/05 zo dňa 7.decembra 2005 o povolení vkladu, proti ktorému podal prokurátor protest, je absolútne neplatná a hľadá sa na ňu, akoby nebola uzavretá. Na túto skutočnosť musia prihliadať všetky orgány z úradnej povinnosti.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla uznesenie krajského súdu zrušiť ako právne neopodstatnené. Uviedla, že podľa ustanovenia § 22 ods. 4 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov sa v katastrálnom konaní postupuje podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok). Zo Správneho poriadku (§ 4, § 14, § 15) vyplýva, že žalobkyňa má postavenie účastníčky konania. Procesné postavenie účastníčky konania uznal žalobkyňi aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1S 328/2006 zo dňa 7.júna 2007, kde už procesne rozhodoval o proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III č. Pd 2006/06-7 zo dňa 7.marca 2006. V tomto rozhodnutí Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO-3686/2006/Ba zo dňa 1.augusta 2006. Poukázala na to, že v tej istej právnej veci Krajský súd v Bratislave rozhodol inak. Na druhej strane žalobkyňa súhlasí s tým, že ide o absolútne neplatný právny úkon, ktorý sú povinné rešpektovať všetky právne subjekty, avšak orgány geodézie a kartografie (ako aj správa katastra) absolútnu neplatnosť právneho úkonu nerešpektujú. V uvedenej právnej veci bol J. K. (vystupujúci ako Ing. T. A.) právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4 T 22/06 zo dňa 26.septembra 2007 (právoplatný dňa 26.septembra 2007) za trestný čin podvodu v súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery. Na základe uvedených skutočností bol Katastrálny úrad v Bratislave povinný

vyznačiť na liste vlastníctva č. X. vedenom pre katastrálne územie B., „plombu“ o zmene práva k nehnuteľnosti ako aj následne vykonať prepis nehnuteľnosti na pôvodnú vlastníčku, t.j. žalobkyňu.

Žalobkyňa ďalej v odvolaní uviedla, že svojím konaní súdny spor nezavinila. Od roku 2005 sa snaží všetkými právnymi prostriedkami (riadnymi opravnými postupmi, trestnými oznámeniami, protestom prokurátora, atď.), aby jej bolo navrátené vlastnícke právo k nehnuteľnosti vedenej na Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava na liste vlastníctva č. X. v katastrálnom území B. Avšak zo strany pracovníkov všetkých stupňov správnych orgánov sa stretla iba s negatívnymi reakciami a jej vlastnícke právo jej odmietali prinavrátiť uvedením do pôvodného stavu „restitutio in integrum“.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sž 95/2003, 7 Sž 180/2003, 2 Sžo 109/2008, podľa ktorých rozhodnutie správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora, na základe žaloby fyzickej alebo právnickej osoby nepodlieha súdnemu preskúmaniu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sž 180/2003 sa uvádza, že je nepochybné a samotný názov 4. oddielu štvrtej časti Správneho poriadku tomu nasvedčuje, že rozhodnutie, ktorým správny orgán rozhodujúci o proteste prokurátora, protestu prokurátora nevyhovie, nie je rozhodnutím, ktoré zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, ani rozhodnutím, ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Z uvedeného dôvodu Občiansky súdny poriadok umožňuje prokurátorovi, ktorého protestu správny orgán nevyhoviel, samostatným postupom domáhať sa preskúmania a zrušenia takéhoto rozhodnutia súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu žalovaného, ktorý je súčasťou súdneho spisu, zistil, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa predchádzalo v správnom konaní vydanie týchto rozhodnutí a podanie protestu prokurátora:

- rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava č. V-4608/05 zo dňa 7.decembra 2005, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou ako predávajúcou a Ing. T. A. ako kupujúcim, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 7.decembra 2005. Predmetom kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti zapísané v liste vlastníctve č. X. pre katastrálne územie B. – rodinný dom so súpisným číslom X., pozemok parcelné číslo X. zastavené plochy a nádvoria vo výmere 150 m², pozemok parcelné číslo X. zastavené plochy a nádvoria vo výmere 108 m²,
- protest prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III č. Pd 2006/06-7 zo dňa 7.marca 2006 proti rozhodnutiu Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava č. V-4608/05 zo dňa 7.decembra 2005,
- rozhodnutie Katastrálneho úradu v Bratislave č. 31/06-BP zo dňa 27.apríla 2006, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III č. Pd 2006/06-7 zo dňa 7.marca 2006,
- rozhodnutie Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO-4124/2007/Ja zo dňa 17.septembra 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu Katastrálneho úradu v Bratislave č. 31/06-BP zo dňa 27.apríla 2006 a toto rozhodnutie Katastrálneho úradu v Bratislave bolo potvrdené.

Predmetom sporu je otázka aktívnej legitímácie žalobkyne na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora.

V súvislosti s touto otázkou odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým ozrejmiť vzťah medzi žalobou podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a protestom prokurátora. Podľa Správneho poriadku sa konanie o proteste prokurátora a preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov súdom považujú za mimoriadne opravné prostriedky (spolu s obnovou konania a preskúmaním rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ktoré sú v predmetnej právnej veci bez právneho významu). Ide teda o dva rovnocenné mimoriadne opravné prostriedky, ktoré môžu smerovať proti tomu istému právoplatnému rozhodnutiu vydanému správnym orgánom.

Protest prokurátora je upravený v ustanovení § 69 Správneho poriadku a v zákone č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre), konkrétne v ustanoveniach § 22 - § 27, ktoré sa prekrývajú a dopĺňajú. Aj keď správny poriadok *expressis verbis* neuvádza, že ide o mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, je potrebné vychádzať zo systematického zaradenia tohto inštitútu v rámci Správneho poriadku a zároveň z ustanovenia § 27 ods. 1 písm. e/ zákona o prokuratúre. Protest prokurátora je jedným z prostriedkov prokurátorského dozoru, ktorý prokurátor vykonáva vo vzťahu k orgánom verejnej správy. Charakteristickými znakmi konania o proteste prokurátora sú nasledovné skutočnosti:

- prokurátor môže podať protest proti právoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis, a ktorým boli založené, zmenené alebo zrušené práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb,

- nejde o návrhové konanie, t.j. prokurátor môže podať protest na základe vlastnej dozorovej činnosti alebo na základe podnetu účastníkov správneho konania; preto môže protest prokurátora smerovať aj proti vôli účastníka,

- protest prokurátora sa podáva na orgán, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal,

- správny orgán, ktorého rozhodnutie bolo napadnuté protestom, môže protestu úplne vyhovieť alebo ho postúpi svojmu nadriadenému správneho orgánu najbližšie vyššieho stupňa, prípadne vedúcemu ústredného orgánu štátnej správy, výsledkom môže byť vyhovenie alebo nevyhovenie protestu prokurátora,

- proti rozhodnutiu o proteste prokurátora môže prokurátor podať nový protest,

- proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní,

- ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nevyhovie protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon,

- vykonateľnosť rozhodnutia, proti ktorému bol podaný protest, sa neodkladá uplynutím lehoty ustanovenej na vybavenie protestu; ak však bol protest podaný aj proti nariadeniu alebo uskutočňovaniu výkonu rozhodnutia, ďalší výkon rozhodnutia sa podaním protestu odkladá až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o proteste,

- ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nerozhodne o proteste prokurátora v lehote ustanovenej v § 26 ods. 5, na účely

osobitného zákona 20) sa má za to, že protestu nevyhoviel. Uvedená právna domnienka má tie isté účinky ako nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora.

Protest prokurátora je teda právnym aktom, na základe ktorého môže orgán, ktorého sa napadnuté rozhodnutie týka, protestu vyhovieť alebo nevyhovieť. Rozhodnutie tohto orgánu o proteste prokurátora nie je bezprostredným rozhodnutím o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach subjektov, ktorým prokurátor poskytuje ochranu. Ide o rozhodovanie o návrhu prokurátora, ktorý nie je účastníkom správneho konania. Podanie protestu nemá vplyv na formálnoprávnu právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, t.j. rozhodnutia vo veci samej (napríklad nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 17/1998 zo dňa 4.marca 1998).

Na druhej strane preskúvanie rozhodnutí správnych orgánov súdom ako mimoriadny opravný prostriedok je upravený v ustanovení § 70 správneho poriadku a druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ako rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Ide o návrhové konanie, ktoré je priamo závislé od dispozičného práva žalobcu podať žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu. Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v ustanovení článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Občiansky súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 248 kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Zároveň je potrebné mať pri preskúvaní rozhodnutí na pamäti aj charakteristiku rozhodnutí správnych orgánov, ktoré sú predmetom preskúvania súdom, vyjadrenú v ustanoveniach § 244 ods. 3 a § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí ísť o rozhodnutia vydané správnymi orgánmi v správnom konaní, prípadne ďalšie rozhodnutia, ktoré **zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.**

Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v správnom súdnictve je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu; pričom takéto rozhodnutie správneho orgánu zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo týmto

rozhodnutím sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 247 ods. 1, § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhoviel protestu prokurátora, nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo ruší právo alebo povinnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností nedotýka (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 72/2007 zo dňa 31.januára 2008, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Sž 95/03 zo dňa 30.októbra 2003, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo 109/2008, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Sž 180/03 zo dňa 28.septembra 2004). Rozhodnutie o proteste prokurátora, ktorým správny orgán protestu nevyhoviel, nie je teda samo osebe rozhodnutím vo veci samej. Ak správny orgán protestu vyhovie, nasleduje vydanie rozhodnutia, ktorým je nahradené pôvodné právoplatné rozhodnutie; ak však správny orgán protestu nevyhovie, pôvodné právoplatné rozhodnutie, a teda aj práva a povinnosti ním založené, zostávajú nedotknuté. Rozhodnutím o nevyhovení protestu prokurátora teda správny orgán len vyjadril svoj procesný postoj k dôvodom uplatneným v proteste. V dôsledku toho zostalo pôvodné právoplatné rozhodnutie nezmenené a sféra materiálnych práv a povinností žalobkyne zostala nedotknutá.

Na základe uvedených skutočností je dôvodné konštatovanie, že v tomto prípade je potrebné žalobu o preskúmanie rozhodnutia a postupu správneho orgánu podať proti rozhodnutiu vo veci samej, teda proti takému rozhodnutiu, ktoré zakladá, mení alebo ruší oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo sú týmto rozhodnutím práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Tým bude splnená jedna zo základných podmienok na konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorej absencia je neodstrániteľná. Od toho sa odvíja aj lehota na podanie žaloby, ktorá začína plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu vo veci samej a plynie dva mesiace; jej zmeškanie nemožno odpustiť (§ 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). V predmetnej právnej veci preto nebola splnená ani podmienka včasnosti podania žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci samej v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, následkom ktorej bol postup podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a zastavenie konania.

Naproti tomu Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250b ods. 5 poskytuje prokurátorovi lehotu na podanie žaloby do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, **ktorým nebolo vyhovené protestu**. Pričom táto žaloba musí smerovať proti rozhodnutiu vo veci samej (stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 124/2000 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 70/2001). V prípade, žeby toto právo mal aj žalobca alebo žalovaný, bolo by to v ustanovení § 250b ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku výslovne uvedené. Primárne to súvisí s lehotou na podanie žaloby; kým prokurátorovi začína lehota na podanie žaloby plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora (nejde o rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej), žalobcovi zostáva zachovaná lehota na podanie žaloby podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t.j. dva mesiace od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu vo veci samej; zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Z uvedeného je potom možné prijať záver, že žalobkyňa nemohla podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, pretože bola viazaná lehotou v zmysle § 250b ods. 1, ktorej márne uplynutie je neodpustiteľné. V dôsledku toho nemohla podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia vo veci samej po negatívnom rozhodnutí správneho orgánu o proteste prokurátora z dôvodu uplynutia lehoty na podanie žaloby. Preto odvolací súd dospel k záveru, že fyzické a právnické osoby nie sú aktívne legitimované na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti a postupu správneho orgánu v prípade rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora. Aktívna legitimácia na podanie žaloby v tomto prípade patrí iba prokurátorovi.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že „právo na súd“ ktorého jedným z aspektov je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, žeby uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia sú zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie len vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Guérin proti Francúzsku, č. 51/1997/835/1041 zo dňa 29. júla 1998; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 218/07-14 zo dňa 4. októbra 2007).

V predmetnej právnej veci je jednoznačné, že žalobkyňa mala reálnu možnosť využiť efektívny prostriedok nápravy – podanie žaloby proti rozhodnutiu Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava č. V-4608/05 zo dňa 7.decembra 2005, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (§ 31 ods. 6 katastrálneho zákona, § 70 Správneho poriadku, § 244 Občianskeho súdneho poriadku). Toto svoje právo však nevyužila, čím zmeškala lehotu na podanie žaloby v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

K námietke žalobkyne, že v rovnakej veci už Krajský súd v Bratislave rozhodol iným spôsobom, keď rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 328/2006-38 zo dňa 7.júna 2007) Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že vo veci sp. zn. 1S 328/2006 krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodu nepredloženia kompletného administratívneho spisu v origináli, t.j. rozhodol z iného právneho dôvodu. Krajský súd v Bratislave vo veci sp. zn. 1 S 328/2006 uviedol, že žalovaný na výzvu súdu predložil len nežurnalizovaný spis (originálnym dokladom bolo napadnuté rozhodnutie, sprievodný list druhostupňového správneho orgánu zo dňa 6.júla 2006, ktorým bol predložený spis žalovanému, odvolanie žalobkyne; zvyšok spisu tvorili fotokópie). Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že prvostupňový administratívny spis sa nachádza na Krajskej prokuratúre v Bratislave, avšak v administratívnom spise sa o tejto skutočnosti nenachádzal žiadny doklad.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v napadnutom uznesení, že žalobkyňa nebola aktívne legitimovaná na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora, preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 283/2007-33 zo dňa 12.novembra 2008 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol na základe ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková